

[Bertel Haarder]

foreslår permanentgjort, og det er det, vi er betænkelige ved. Vi synes, man skal gøre som med de andre og sige: Det var godt. Vi har lært af det, men det skal ikke fortsætte.

Til fru Pernille Frahm vil jeg bare sige, at det var tipsmidler, der blev givet til udgivelse af »Grundloven«. De blev ikke givet i min tid som minister.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Nu er der jo altså tale om et initiativ, en lovgivning, som fortsættes. Der er altså ikke tale om en merudgift. Der er tale om, at vi fortsætter et initiativ, et godt initiativ, et fornuftigt initiativ taget af den forrige regering, hvori hr. Bertel Haarder havde sæde.

Den regering påtog sig til gengæld en merudgift, da den i sin tid etablerede denne ordning, som har vist sig at være så vellykket, at have så mange fornuftige og gode elementer i sig, at skabe så meget liv, at skabe så meget fest i det lille grå samfund, at vi synes, der er god grund til at fortsætte – ikke med en merudgift – men med det initiativ, der blev taget som sagt af den tidligere regering.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Hr. Søren Hansen må da ikke fortænke Venstre i, når regeringen forsøger at gøre sig populær overalt ved at skrive nye checks, trække nye vekslers på fremtiden, her fra talerstolen, hvor vi jo gerne skulle anskue den offentlige økonomi under en helhed, at gøre opmærksom på, at det, som dette samfund savner, er det modgående arbejde, altså det arbejde på at begrænse udgifterne, som foregik samtidig med merudgifterne i vores regeringstid.

Vi erkender blankt, at de samlede udgifter ikke blev skåret ned i vores tid, men vi skaffede penge til nye initiativer ved hjælp af besparelser andre steder. Og så er det fuldstændig ligegyldigt, om dette her nu er et nyt forsøgsprogram eller et gammelt, der fortsætter, for der var jo ikke penge på finansloven til det her. Det var jo et program, der kørte i en vis periode. Nu er det afsluttet ganske som de andre forsøgsprogrammer, og dette er det eneste af de fire forsøgsprogrammer, som foreslås gjort permanent.

Det synes Venstre altså er i strid med den idé, som vi har været fælles om, når det gælder forsøgsprogrammer, og vi har også de andre indvendinger, som jeg nævnte.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg skal sige tak til hr. Søren Hansen fra Socialdemokratiet for påpegningen af den mangfoldighed, der rent faktisk er sat i gang med Kulturfonden. Lidt generelt til den diskussion, der har udspundet sig, vil jeg sige, at det jo er første gang, vi nu får et lovgrundlag for Kulturfonden. Det er det interessante.

Til fru Grethe Fenger Møller er der jo ikke andet at sige end: Ja, det er De Konservatives opfattelse, at det er for omfangsrigt. Det er ikke regeringspartierne opfattelse, og sådan er det.

Fru Pernille Frahm siger – hvad jeg tror er meget vigtigt og meget rigtigt – at Kulturfonden netop har været igangsættende. Derfor er der jo en fundamental forskel mellem denne vinkel på Kulturfonden og også Kulturfondens fortsatte arbejde og så det, som hr. Bertel Haarder på Venstres vegne giver udtryk for. Der er ikke tale om et forsøgsarbejde, der er ikke tale om et 7-punkts-program. Der er tale om en »havkat i hyttefadet«, som der er brug for i den kulturelle verden, som kan binde nogle ender sammen fra de professionelle og til amatørerne. Det kan man være for eller imod – fint nok – men det er faktisk, som det blev sagt fra SF's side, igangsættende.

Til hr. Ernst B. Schmidt må jeg sige, at det kommer ikke bag på mig, at det ikke er Fremskridtspartiets livret.

Jeg skal sige tak til fru Addi Andersen for den brede opbakning, jeg forstår der er både til dette lovforslag og til det forslag, der kommer til behandling bagefter.

Og jeg er meget enig med fru Merethe Due Jensen i, at det også er idéskabende.

Så vil jeg gerne sige et par ord til hr. Bertel Haarder. Tidligere havde man konger og mæcener; det var vel, hvad det offentlige bidrog med. De tærede vel på menigmands ressourcer, og det var vel simpelt hen, hvad man dengang kunne kalde en del af samfundskagen, som blev administreret bl.a. af en Christian IV. Sådan kan man godt se på det. Så at sige, at man ikke kan gå tilbage i historien og finde noget som det her, herregud, det viser en hi-